

200. Küll aga mina oma tunnen.

Sis järel jätan jändrikud,
külge lükan küürakad.

Least kõige sirgema,
Wahelt kõige walgema,
Hulga^(k)st kõige uhkema ::

Tooge see neiu mulle näha,
küll aga mina oma tunnen.

Täna mei' paneme kulta, karda,
Ja homme pitka linasse

210. Ja tona homme walge tanusse.

Ette lugemine ja laulmine
Ingeel Kruusmägi (2) a. m.